TRIBUNALENS BESLUT (sjunde avdelningen)

den 23 maj 2011 *

I mål T-226/10,

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Warszawa (Polen), företrädd av advokaterna H. Gruszecka och D. Pawłowska,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av G. Braun och K. Mojzesowicz, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2010) 1234 av den 3 mars 2010, som antagits i enlighet med artikel 7.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG (EGT L 108, s. 33), i vilket den polska regleringsmyndigheten inom området för elektroniska kommunikationer och posttjänster uppmanas att återkalla

* Rättegångsspråk: polska.

två anmälda förslag till åtgärder som rör den nationella grossistmarknaden för utbyte av IP-trafik (transit IP) (ärende PL/2009/1019) och den nationella grossistmarknaden för peering IP med Telekomunikacja Polska S.A.:s nätverk (ärende PL/2009/1020),

meddelar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen)

sammansatt av ordföranden A. Dittrich samt domarna I. Wiszniewska-Białecka och M. Prek (referent),

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

Beslut

Bakgrund och förfarandet

1 Den 14 maj 2010 väckte Hanna Gruszecka och Dorota Pawłowska förevarande talan för sökandens räkning, nämligen för Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (chefen för byrån för elektroniska kommunikationer) (byrån för elektroniska kommunikationer kallas nedan UKE).

2 I skrivelse från tribunalens kansli av den 16 november 2010 uppmanades sökanden att klargöra huruvida de advokater som undertecknat ansökan i sökandens namn vid tiden för talans väckande var knutna till sökanden genom ett anställningsförhållande. Parterna ombads också att uttala sig om ansökans formella riktighet med hänsyn till artiklarna 19 tredje och fjärde styckena och 21 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, artikel 43.1 första stycket i tribunalens rättegångsregler liksom domstolens beslut av den 29 september 2010 i de förenade målen C-74/10 P och C-75/10 P, EREF mot kommissionen (ej publicerat i rättsfallssamlingen), för det fall att de advokater som undertecknat ansökan i sökandens namn var knutna till denna senare genom ett anställningsförhållande vid tiden för talans väckande.

3 Sökanden och Europeiska kommissionen inkom med sina skriftliga yttranden inom den föreskrivna fristen.

4 Med hänsyn till att sammansättningen av tribunalens avdelningar hade ändrats, tilldelades målet sjunde avdelningen.

Parternas yrkanden

5 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

6 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

— avvisa talan i den del den inte kan tas upp till sakprövning eller i vart fall ogilla talan i dess helhet, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning

7 Enligt artikel 113 i tribunalens rättegångsregler kan tribunalen när som helst på eget initiativ, efter att ha hört parterna, avgöra om talan ska avvisas till följd av att det föreligger ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas. Detta beslut ska fattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 114.3 och 114.4 i dessa rättegångsregler.

8 Enligt artikel 114.3 i rättegångsreglerna ska återstoden av förfarandet vara muntlig om inte tribunalen bestämmer annat. I förevarande mål anser tribunalen att den har erhållit tillräckliga upplysningar genom handlingarna i målet och har beslutat att inte inleda det muntliga förfarandet.

Parternas argument

9 I sitt svar på tribunalens skriftliga frågor har sökanden för det första påpekat att talan visserligen väckts av juridiska rådgivare som varit knutna till UKE genom ett anställningsförhållande men att dessa ändå varit oberoende i förhållande till sökanden. Till stöd för detta påstående har sökanden dels gjort gällande att det enligt polsk lagstiftning är generaldirektören för UKE och inte dess chef som är behörig vad gäller ingående, varaktighet och upprätthållande av rådgivarnas anställning, dels att juridiska rådgivare ingår i en kategori tjänster som är oberoende och som direkt är underkastade UKE:s generaldirektör, dels att en juridisk rådgivare som står i ett anställningsförhållande, i enlighet med lagstiftningen avseende juridiska rådgivare, har en oberoende ställning och lyder direkt under chefen för den organisatoriska enheten. Sökanden har dessutom betonat att en av de grundläggande aspekterna i yrket juridisk rådgivare är den oberoende ställningen. En juridisk rådgivare som står i ett anställningsförhållande är inte på något sätt bunden av instruktioner ovanifrån.

10 För det andra anser sökanden följaktligen att tribunalens andra fråga inte behöver besvaras. Alternativt har sökanden gjort gällande att de omständigheter som låg till grund för beslutet i de ovan i punkt 2 nämnda förenade målen EREF mot kommissionen och domstolens dom av den 14 september 2010 i mål C-550/07 P, Akzo Nobel Chemicals och Akcros Chemicals mot kommissionen m.fl. (REU 2010, s. I-8301), och omständigheterna i förevarande fall är diametralt motsatta. I detta avseende har sökanden påpekat att domstolen i dessa mål utgått från advokaternas ekonomiska beroendeställning gentemot de företag i vilka de är anställda, från dessa advokaters inflytande som följer av deras tjänsteställning, samt från deras arbetsgivares verksamhet och affärsstrategier. De i förevarande mål aktuella juridiska rådgivarna har enbart och uteslutande i uppgift att bistå sökanden med juridisk rådgivning i egenskap av ombud enligt en ombudsfullmakt i saken (*ad litem*).

11 Kommissionen har gjort gällande att det mot bakgrund av anställningsförhållandet mellan sökanden och de advokater som väckt förevarande talan är uppenbart att talan inte kan upptas till sakprövning.

Tribunalens bedömning

12 Artikel 19 första, tredje och fjärde styckena i domstolens stadga, vilken enligt artikel 53 i nämnda stadga är tillämplig på tribunalen, har följande lydelse:

”Medlemsstaterna och unionens institutioner ska vid domstolen företrädas av ett ombud som utses för varje ärende; ombudet får biträdas av en rådgivare eller av en advokat.

…

Övriga parter ska företrädas av en advokat.

Endast en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i någon av medlemsstaterna eller i en annan stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får företräda eller biträda en part vid domstolen.”

13 I enlighet med artikel 1.2 i rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster (EGT L 78, s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 196), i dess ändrade lydelse enligt bilaga II till akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken

Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen (EUT L 236, 2003, s. 948), avses med advokat de personer som i Polen har rätt att utöva sin yrkesmässiga verksamhet under beteckningen juridisk rådgivare (Radca Prawny) eller advokat (Adwokat).

14 Enligt artikel 21 första stycket i domstolens stadga ska ”[t]alan … väckas vid domstolen genom en skriftlig ansökan som är ställd till justitiesekreteraren [och] [a]nsökan ska innehålla uppgifter om sökandens namn och hemvist samt den undertecknandes ställning ...”

15 Enligt artikel 43.1 första stycket i rättegångsreglerna ska ”[o]riginalexemplaret av varje inlaga … vara undertecknat av partens ombud eller advokat”.

16 Enligt fast rättspraxis framgår det av de ovan i punkterna 12, 14 och 15 nämnda bestämmelserna, och i synnerhet av användningen av ordet ”företrädas” i artikel 19 tredje stycket i domstolens stadga, att en ”part” i den mening som avses i denna artikel, för att kunna väcka talan vid tribunalen, inte får uppträda ensam utan måste vända sig till en utomstående som ska vara behörig att uppträda inför domstol i någon av medlemsstaterna eller i en stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) (se förstainstansrättens beslut av den 19 november 2009 i mål T-94/07, EREF mot kommissionen, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 14 och där angiven rättspraxis).

17 Kravet på att parten ska företrädas av en utomstående är förenligt med uppfattningen om advokatens roll såsom en person i rättvisans tjänst som helt oberoende och i rättvisans övergripande intresse ska biträda klienten i enlighet med dennes behov. Denna uppfattning återspeglar medlemsstaternas gemensamma rättsliga traditioner och återfinns också i unionens rättsordning, vilket framgår av artikel 19 i domstolens

stadga (se beslutet av den 19 november 2009 i det ovan i punkt 16 nämnda målet EREF mot kommissionen, punkt 15).

18 I förevarande fall påpekar tribunalen inledningsvis att sökandens hänvisning till skyldigheten att förhålla sig oberoende, vilken följer av reglerna för yrket juridisk rådgivare, inte i sig är tillräcklig för att bevisa att Hanna Gruszecka och Dorota Pawłowska får företräda sökanden inför tribunalen. Begreppet advokatens oberoende ställning fastställs nämligen inte enbart positivt, till exempel genom en hänvisning till yrkesregler, utan även negativt, det vill säga genom avsaknaden av ett anställningsförhållande (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet Akzo Nobel Chemicals och Akcros Chemicals mot kommissionen m.fl., punkterna 44 och 45, samt beslutet av den 29 september 2010 i de ovan i punkt 2 nämnda förenade målen EREF mot kommissionen, punkt 53).

19 Det ska vidare konstateras att sökanden har medgett att Hanna Gruszecka och Dorota Pawłowska är knutna till UKE genom ett anställningsförhållande. Sökanden har i detta sammanhang anfört att generaldirektören för UKE beslutar om ”[deras] anställning, [deras] anställningsvillkor, och uppsägning av [deras] anställning”.

20 Slutligen har sökanden också anfört att UKE har som uppgift att bistå sin chef i dennes i lag föreskrivna uppdrag.

21 Även om det skulle kunna göras en skarp skillnad mellan chefen för UKE och UKE, och det formellt inte finns något anställningsförhållande mellan sökanden och dennes juridiska rådgivare, är det icke desto mindre så att de uttryckliga krav som följer av den rättspraxis som redovisats ovan i punkterna 16 och 17 inte är uppfyllda i förevarande fall. Förekomsten av en underordnad ställning i förhållande till UKE – även om detta enbart är i förhållande till den enda generaldirektören –, trots att dess uteslutande uppdrag är att bistå sökanden, tyder på en lägre grad av oberoende än vad

en juridisk rådgivare eller advokat, vilka utövar verksamhet på en extern advokatbyrå, åtnjuter i förhållande till sina klienter.

22 Denna slutsats påverkas inte av att sökanden har hänvisat till den polska lagstiftningen avseende yrket juridisk rådgivare. I likhet med vad tribunalen har framhållit i punkt 18 ovan, kan inte yrket i sig utgöra tillräckligt bevis för att kravet på oberoende ska anses vara uppfyllt. Enligt rättspraxis ska bestämmelserna avseende icke privilegierade parters företräde inför tribunalen i möjligaste mån tolkas självständigt och utan hänvisning till nationell lagstiftning (se beslutet av den 19 november 2009 i det ovan i punkt 16 nämnda målet EREF mot kommissionen, punkt 16).

23 Av vad som anförts ovan följer att det anställningsförhållande som förenar Hanna Gruszecka och Dorota Pawłowska å ena sidan och UKE å andra sidan utgör hinder för dem att företräda sökanden inför tribunalen.

24 Detta innebär att talan, mot bakgrund av att ansökan undertecknats av Hanna Gruszecka och Dorota Pawłowska, inte har väckts i enlighet med artiklarna 19 tredje och fjärde styckena och 21 första stycket i domstolens stadga samt artikel 43.1 första stycket i rättegångsreglerna.

25 Talan ska följaktligen avvisas.

Rättegångskostnader

26 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen)

följande:

1) Talan avvisas.

2) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej ska ersätta rättegångskostnaderna.

Luxemburg den 23 maj 2011

Justitiesekreterare
E. Coulon

Ordförande
A. Dittrich